

Jacobskruiskruid heeft vierdelige bladen, (middelste en bovenste) die een “boerenkoolachtig” uiterlijk hebben. Op de grond heeft de plant een wortelrozet die in het eerste jaar gevormd wordt. De plant brengt ten minste één, maar in de praktijk vaak meerdere winters door als rozet. Hierna vormt de plant een bloemstengel en komt in bloei. Vanaf eind juni tot en met augustus ziet het geel van de 30 tot 90 cm opgeschoten bloeiende planten. De sterk vertakte, groenrode, taaie stengel geeft veel schermvormige pluimen met gele bloemen. In elk bloemhoofdje staan zo'n 50 tot 70 bloemen bij elkaar. Eén plant kan tot tienduizend zaden voortbrengen. De zaden worden gedragen door hun zilvergrijs pluizig, net als bij de paardebloem, en naar alle windstreken vervoerd. Na de bloei sterft de plant af.

Het insect dat gespecialiseerd is op het Jacobskruiskruid is de Sint-Jacobsvlinder. Het betreft een dagactieve nachtvlinder. De rupsen kunnen de gehele plant ontbladeren en de stengeltop verorberen. Doordat de voornaamste reserves zich in de wortelstok bevinden, herstelt de plant zich hiervan. Door vraat, maar ook door maaien wordt de levensduur verlengd. Vaak vertakt de wortelstok zich en vormt meer dan één rozet. Planten die zich herstellen van vraat of een maaibeurt hebben vaak een chaotisch uiterlijk en brengen heel anders gevormde bladeren voort dan weinig of niet beschadigde exemplaren.

Hoe kunt u St. Jacobskruiskruid verwijderen?

Mechanische bestrijding:

Bij maaien en door vraat breidt de plant zich vegetatief uit. De enige mechanische wijze van bestrijding is plant met wortel en al handmatig verwijderen. `
Dragen van handschoenen wordt aanbevolen: de plant is ook voor mensen giftig.

Chemische bestrijding:

Het pleksgewijs toepassen van glyfosaat (onder andere Roundup) is effectief tegen het Jacobskruiskruid. Ook de groeistoffen MCPA, 2,4-D Amine en Dicamba kunnen ingezet worden.

Meer informatie

Wilt u meer informatie over de bestrijding van het St. Jacobskruiskruid, neem dan contact op met de LLTB, tel. 0475-381 777 of e-mail: lltb@lltb.nl

St. Jacobskruiskruid: dodelijk voor vee
Tips voor het herkennen en bestrijden van St. Jacobskruiskruid

de plant in rozetvorm

vanaf eind juni t/m augustus

St. Jacobskruiskruid: mooi maar giftig

Het St. Jacobskruiskruid komt in steeds meer gebieden in Limburg voor. Het is een mooie plant met een gele bloem, die de bermen en akkerranden een mooie kleur geeft. Maar het Jacobskruiskruid heeft ook een schaduwzijde. De plant bevat namelijk giftige stoffen die dodelijk kunnen zijn voor koeien, paarden, geiten en varkens. Niet alleen wanneer de plant in het veld groeit, maar ook als ze is verwerkt in hooi of kuilvoer. Opletten dus. In deze folder leert u hoe u de plant kunt herkennen en bestrijden.

Waar vindt u St. Jacobskruidkruid?

St. Jacobskruiskruid (Senecio Jacobea L.) komt in heel Limburg voor in wegbermen, langs bosranden en akkerranden, op natuurterreinen en op onbewerkte grond. In productiegraslanden komt de plant niet of nauwelijks voor. Mogelijk inwaaiend zaad zal zich niet snel vestigen. Optimale omstandigheden voor het Jacobskruiskruid zijn zonnige plaatsen met droge tot matig droge gronden, veelal grazig maar niet te dicht begroeid. Hoe schraler de grond des te beter voor Jacobskruiskruid en des te meer komt het voor. De plant is in staat gebleken zich razendsnel te verspreiden.

Hoe kunt u St. Jacobskruiskruid herkennen?

De plant lijkt erg op Boerenwormkruid, maar dan met straalbloemen. De plant lijkt ook erg op Viltig Kruiskruid, dat eveneens giftig is maar over het algemeen op vochtiger bodems groeit. Op de achterzijde van deze folder vindt u een gedetailleerde beschrijving van de plant.

Hoe giftig is St. Jacobskruiskruid?

Het Jacobskruiskruid bevat een zevental giftige stoffen, alkaloiden genaamd, die onherstelbare schade kunnen toebrengen aan de lever. De gehele plant is giftig. Het gifpercentage is het hoogst voor de bloei. Het gif uit de plant heeft een cumulatieve werking: elke hoeveelheid die het dier binnen krijgt wordt voor de rest van z'n leven in de lever opgeslagen, totdat een dodelijk niveau is bereikt. Van nature wordt het kruid door runderen en paarden gemeden bij het grazen. Behalve in droge perioden. Dan kunnen de dieren, door schaarste aan andere planten, het Jacobskruiskruid uit pure honger eten. Schapen eten de plant graag, vooral als de bladeren nog in rozetvorm zijn. Bij schapen leidt consumptie van het Jacobskruiskruid tot een verminderde groei. Een dosering van meer dan 1% per dag leidt tot ziekteverschijnselen. Als dieren een dodelijke dosis hebben binnengekregen, duurt het enkele weken tot maanden voordat de symptomen van vergiftiging optreden. De ziekteverschijnselen leiden tot de dood van het dier. Het ziektebeeld kan bestaan uit loomheid, gewichtsverlies, diarree, geen eetlust en veel drinken en zonnebrand.

